

РАЗПОРЕЖДАНЕ

25.06.2014г.

За образуване на тълкувателно дело № 1/2014г. за приемане на съвместно тълкувателно постановление от Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и Общото събрание на съдиите от Втора колегия на Върховния административен съд

Постъпило е искане от Омбудсмана на Република България, с което, на основание чл. 124 ал.1 т.3 във връзка с чл. 125 от Закона за съдебната власт/ЗСВ/, е сезиран Върховния административен съд за приемане на тълкувателно решение по въпросите:

1.Какъв е характера на сроковете по чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания?

2.Препраща ли разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/ към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния Кодекс /НК/ ?

Искането за приемане на тълкувателно решение Омбудсмана е обосновал с наличието на противоречива съдебна практика на административните съдилища от страната по поставените от него въпроси.

При извършена проверка относно наличието на основание за образуване на тълкувателно дело, бе констатирана противоречива съдебна практика както между административните, така и между общите и административните съдилища в страната.

I. По първия поставен в искането на омбудсмана въпрос съдебната практика на **административните съдилища** от страната, че сроковете по чл.34 от Закона за административните нарушения и наказания **са давностни** е застъпено в Решение № 2362 от 30.10.2013 г. по к.а.н.д. № 2499/2013 г. по описа на АС – Пловдив; Решение № 2213 от 11.12.2013 г. по к.а.н.д. № 1103/2013 г. по описа на АС - Бургас; Решение № 621 от 15.07.2008 г. по к.а.н.д. № 533/2008 г. на АС – Благоевград; Решение № 3376 от 18.05.2013 г. по к.а.н.д. № 4470/2012 г. по описа на АССГ; Решение № 7076 от 18.11.2013 г. по к.а.н.д. № 898/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 6010 от 07.10.2013 г. по к.а.н.д. № 6771/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 295 от 18.11.2013 г. по к.а.н.д. № 299/2013 г. по описа на АС – Перник; Решение от 05.05.2011 г. по к.а.н.д. № 1064/2011 г. по описа на АС – Варна, както и в редица други решения.

Същевременно по този въпрос, разбирането на някои от районните съдилища от страната, че сроковете по чл.34 от ЗАН са преклузивни е

5

застъпено в техни Решение от 21.03.2012 г. по н.а.х.д. № 6/12 г. на РС Асеновград; Решение № 30 от 08.05.2012 г. по н.а.х.д. № 497/2012 г. по описа на РС Добрич; Решение № 139 от 17.06.2013 г. по н.а.х.д. № 131/2013 г. по описа на РС Елхово; Решение от 30.05.2011 г. по н.а.х.д. № 287/11 г. по описа на РС Кърджали; Решение от 29.10.2012 г. по н.а.х.д. № 161/12 г. по описа на РС Левски; Решение от 08.07.2011 г. по н.а.х.д. № 694/11 г. по описа на РС Ловеч; Решение от 30.06.2011 г. по н.а.х.д. № 40222/10 г. по описа на РС Монтана; Решение № 256 от 15.03.2012 г. по н.а.х.д. № 300/12 г. по описа на РС Стара Загора, както и други решения.

От друга страна, становището на **административните съдилища** от страната, че сроковете по чл. 34 от ЗАНН са **преклузивни** е застъпено в Решение № 697 от 22.03.2013 г. по к.а.н.д. № 323/2013 г. по описа на АС – Пловдив; Решение № 4431 от 03.07.2013 г. по к.а.н.д. № 3085/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 6844 от 08.11.2013 г. по к.а.н.д. № 7323/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 274 от 26.09.2012 г. по к.а.н.д. № 242/2012 г. по описа на АС – Видин; Решение № 1383 от 25.06.2013 г. по к.а.н.д. № 755/2013 г. по описа на АС – Бургас; Решение от 09.03.2012 г. по к.а.н.д. № 28/2012 г. по описа на АС – Ловеч; Определение № 7 от 31.03.2008 г. по к.а.н.д. № 31/2008 г. по описа на АС – Кюстендил; Решение № 379 от 30.09.2013 г. по к.а.н.д. № 342/2013 г. по описа на АС – Стара Загора. В тази насока е практиката и на други административни съдилища, приложени към делото.

Становището на **районните съдилища** за **давностния** характер на сроковете по чл. 34 от ЗАНН е възприето в Решение № 3279 от 22.04.2013 г. по н.а.х.д. № 407/2013 г. по описа на РС – Благоевград; Решение № 7869 от 22.10.2013 г. по н.а.х.д. № 1398/2013 г. по описа на РС Благоевград; Решение от 11.07.2011 г. по н.а.х.д. № 296/2011 г. по описа на РС Димитровград; Определение от 21.06.2012 г. по н.а.х.д. № 440/12 г. по описа на РС Казанлък; Решение от 23.02.2012 г. по н.а.х.д. № 748/11 г. по описа на РС Лом; Решение № 87 от 03.12.2012 г. по н.а.х.д. № 209/12 г. по описа на РС Пещера; Решение № 188 от 22.03.2012 г. по н.а.х.д. № 39/12 г. по описа на РС Силистра; Решение от 11.07.2012 г. по н.а.х.д. № 79/12 г. по описа на РС Тутракан и др.

II. По аналогичен начин, част от съдебните състави на **административните съдилища** в страната приемат, че нормата на чл. 11 от ЗАНН **препраща към уредбата в НК**, като по отношение на административно наказателното преследване **е приложим институтът на абсолютната погасителна давност**. Това становище намира своя израз в Решение № 6841 от 08.11.2013 г. по к.а.н.д. № 8576/2013 г. по описа на АССГ; Решение № 1218 от 20.11.2008 г. по к.а.н.д. № 1905/2008 г. по описа на АС – Пловдив; Решение от 01.02.2011 г. по к.а.н.д. № 882/2010 г. по описа на АС – Враца; Решение № 549 от 26.10.2012 г. по к.а.н.д. №

653/2012 г. по описа на АС – Пазарджик; Решение № 99 от 17.01.2014 г. по к.а.н.д. № 1486/2013 г. по описа на АС - Бургас; Решение от 05.07.2012 г. по к.а.н.д. № 85/2012 г. по описа на АС – Ловеч; Решение от 16.01.2012 г. по к.а.н.д. № 322/2011 г. по описа на АС – Кюстендил; Решение № 557 от 02.12.2013 г. по к.а.н.д. № 509/2013 г. по описа на АС – Стара Загора; Решение № 258 от 29.09.2012 г. по к.а.н.д. № 259/2012 г. по описа на АС – Перник; Решение от 25.04.2013 г. по к.а.н.д. № 52/2013 по описа на АС – Добрич, както и в други съдебни решения.

Обратното разбиране, за **неприложимост** на уредбата на Наказателния кодекс **относно погасяване на наказателното преследване по давност** по отношение на административно наказателното преследване **районните съдилища** от страната са застъпили в Решение № 9592 от 30.12.2013 г. по н.а.х.д. № 1482/2013 г. по описа на РС Благоевград; Решение № 216 от 27.11.2013 г. по н.а.х.д. № 197/2013 г. по описа на РС Гълъбово; Решение № 133 от 16.11.2012 г. по н.а.х.д. № 155/12 г. по описа на РС Девин; Решение № 217 от 28.06.2012 г. по н.а.х.д. № 211/2011 г. по описа на РС Димитровград; Решение № 41 от 18.03.2013 г. по н.а.х.д. № 28/2013 г. по описа на РС Дулово; Решение № 394 от 17.01.2014 г. по н.а.х.д. № 671/2013 г. по описа на РС Елхово; Решение № 618 от 28.09.2011 г. по н.а.х.д. № 731/11 г. по описа на РС Разград; Решение от 17.08.2012 г. по н.а.х.д. № 942/10 г. по описа на РС Свиленград. В тази насока са и други съдебни актове..

Обратно, схващането на **административните съдилища от страната**, че нормата на чл. 11 от ЗАНН **не препраща към НК**, тъй като същата урежда изчерпателно случаите в които се прилага Наказателния кодекс и предвид обстоятелството, че въпросът има своята изрична уредба в ЗАНН, е обективизирано в Решение от 19.05.2011 г. по к.а.н.д. № 634/2011 г. по описа на АС – Пловдив; Решение № 157 от 22.06.2012 г. по к.а.н.д. № 126/2012 г. по описа на АС – Ямбол; Решение от 30.07.2010 г. по к.а.н.д. № 145/2010 г. по описа на АС – Шумен; Решение № 686 от 09.05.2012 г. по к.а.н.д. № 400/2012 г. по описа на АС – Бургас; Решение № 2003 от 19.07.2013 г. по к.а.н.д. № 1971/2013 г. по описа на АС - Варна; Решение № 723 от 18.12.2009 г. по к.а.н.д. № 859/2009 г. по описа на АС – Плевен; Решение от 01.06.2011 г. по к.а.н.д. № 194/2011 г. по описа на АС – Хасково; Решение № 158 от 30.04.2009 г. по к.а.н.д. № 1505/2008 г. по описа на АС – Благоевград; Решение от 25.04.2013 г. по к.а.н.д. № 128/2013 г. по описа на АС – Добрич и други.

По същият въпрос, част от **районните съдилища** от страната приемат, че е налице препращане **към уредбата в НК**, като по отношение на административно наказателното преследване **е приложим институтът на абсолютната погасителна давност**. Това разбиране е застъпено в Решение от 03.10.2012 г. по н.а.х.д. № 513/2012 г. по описа на РС Ботевград; Решение № 20 от 29.01.2014 г. по нахд № 234/13 г. по описа на

7

РС Девин; Решение № 9 от 12.02.2013 г. по н.а.х.д. № 10/2013 г. по описа на РС Дряново; Определение от 28.12.2011 г. по н.а.х.д. № 965/11 г. по описа на РС Казанлък; Решение от 14.03.2013 г. по н.а.х.д. № 198/13 г. по описа на РС Казанлък; Решение № 69 от 20.04.2011 г. по н.а.х.д. № 665/11 г. по описа на РС Нови Пазар; Решение № 301 от 24.09.2012 г. по н.а.х.д. № 450/12 г. по описа на РС Търговище; Решение № 29 от 02.05.2012 г. по н.а.х.д. № 124/2011 г. по описа на РС Харманли.Разбирането е споделено и в съдебната практика на други съдилища,приложени към делото.

Предвид констатираното наличие на противоречива съдебна практика, и факта, че уеднаквяването на правоприлагането по конкретния въпрос е от компетенцията на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд, на основание чл. 125,във връзка с чл.124 ал. 2 от ЗСВ следва да се образува смесено тълкувателно дело за приемане на съвместно тълкувателно постановление по поставените въпроси от Наказателната колегия на Върховния касационен съд и Втора колегия на Върховния административен съд.

Поради изложеното и на основание чл.128 ал.2,във връзка с чл.124,ал.2 от ЗСВ

РАЗПОРЕЖДАМЕ:

1.Да се образува т.д. №1/2014г. по описа на Върховния административен съд за приемане на съвместно тълкувателно постановление от Общото събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд и Общото събрание на Втора колегия на Върховния административен съд по въпросите:

1.Какъв е характера на сроковете по чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания?

2.Препраща ли разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс ?

2.Определяме за докладчик по делото от Втора колегия на Върховния административен съд съдия Лозан Панов и съдия Румон Петров от Наказателната колегия на Върховния касационен съд.

3.Делото да се докладва на докладчиците за проверка допустимостта на искането и за съответствието му с изискванията на чл.127 от ЗСВ и т.5.1 от Правилата за приемане на съвместни тълкувателни постановления от Общите събрания на съдиите от Наказателната,Гражданската и Търговската колегия на Върховния касационен съд и Първа и Втора колегия на Върховния административен съд.

4. При допустимост на искането, делото да бъде докладвано с разпореждане от докладчиците по делото на председателя на Върховния касационен съд и председателя на Върховния административен съд за насрочването му в открито заседание.

Председател на Върховния касационен съд:

/ Лазар Груев /

Председател на Върховния административен съд:

/ Георги Колев /